

AYIP

Hukuk dilinde ayıp, satılan bir şeyin bu nitelikleri taşımamasına ve onun değer ve faydasını azaltan ya da tamamen ortadan kaldıran noksanlıklarına denir. Satıcı bunları bilmese dahi yine de onlardan alıcıya karşı sorumlu tutulur (BK m194/11). Ancak satıcı alıcının satım zamanında bilmekte olduğu ayıplardan sorumlu olmadığı gibi, satılan şeye olağan dikkatini göstermekle fark edebileceği ayıplardan da ancak onların mevcut olmadığını garanti etmiş ise sorumlu olur (BK. M.197). Satıcının, satılan şeyin gerekli niteliklerinden dolayı sorumlu tutulabilmesi için;

1-Ayıbın gizli olması

Alıcının normal bir dikkati ile fark edebileceği ayıplar gizli sayılmaz. Ayıbın gizli olmasından maksat normal koşullarda olağan bir şekilde gözden geçirmede fark edilmemesidir. Alıcı dikkatinin yeterlilik derecesi; satım konusu hayvanın türüne, cinsine, alıcının mesleğine ve bu gibi işlere alışık olup olmamasına göre de değişmektedir. Örneğin mesleği çiftçilik olan ve yıllardır hayvan satın alan bir kişinin göstereceği dikkat ve özen, ilk kez hayvan alacak bir kişinin göstereceği dikkat ve özeninden farklıdır. Alıcının iyi görmemesi veya duymaması gibi duyu bozukluklarının bulunması da muayenede ona daha fazla dikkatli olması sorumluluğunu yüklemektedir. Bir hayvanın amfizem (soluğan) olması durumunda, bunu alıcının, hayvanı satın aldığı anda bilip bilemeyeceğinin bilirkişiye incelettirilerek tespiti gereklidir. Alıcının ayıbı satış zamanında bilip bilemeyeceği, hayvanı muayene eden veteriner hekime sorulabilir. Örneğin, soluğan hastalığına sahip ayıplı bir hayvanı muayene eden veteriner hekime, hayvanın ayıplı olup olmadığını teşhis etmesinin yanında, alıcının var olan ayıbı bilip bilemeyeceği ve bu ayıbı anlayıp anlayamayacağına ilişkin soru sorulabilir.